

BROSZURA DO DRUKU

Abraham

Życie, modlitwa i nowenna

Wspomnienie: 9 października

W SKRÓCIE

Abraham

Biblijny patriarcha, powołany przez Boga do opuszczenia swojego kraju, ojciec ludu Izraela i „ojciec wierzących" dla żydów, chrześcijan i muzułmanów.

Wspomnienie	9 października
Epoka	XIX wiek p.n.e.

W tej broszurze

Życie

Modlitwa z Abrahamem

Nowenna z Abrahamem

Źródła i autorzy ilustracji

Broszura przygotowana przez Saintspedia, katalog świętych Kościoła katolickiego: żywoty świętych, modlitwy, nowenny i miejsca pielgrzymek, na stronie saintspedia.com. Teksty opracowane przez Saintspedia, z wyjątkiem oznaczonych modlitw tradycyjnych. Modlitwy i nowenny ułożone dla Saintspedia nie są oficjalnymi tekstami liturgicznymi. Broszura bezpłatna, do wydrukowania i udostępniania na użytek osobisty, rodzinny lub parafialny; prosimy jej nie sprzedawać.

ŻYCIE

Abraham

Abraham jest pierwszym z biblijnych patriarchów i „ojcem wierzących". Według tradycji biblijnej około XIX wieku przed Chrystusem Bóg wzywa go do opuszczenia swojego kraju i wyruszenia do nieznanej ziemi, obiecując mu potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie, choć jego żona Sara jest niepłodna. Abraham wierzy, wyrusza w drogę i staje się ojcem ludu Izraela. Żydzi, chrześcijanie i muzułmanie widzą w nim wzór wiary. Martyrologium Rzymskie wspomina go 9 października.

Kim był Abraham?

Jego historię opowiada Księga Rodzaju (rozdziały od 11 do 25). Najpierw nazywa się Abram; Bóg zmienia jego imię na Abraham, co znaczy „ojciec mnóstwa". Pochodzący z Ur w Mezopotamii, osiada z rodziną w Charanie, a potem wyrusza do Kanaanu, dzisiejszej Ziemi Świętej. Jako koczowniczy pasterz żyje w namiocie razem ze swoimi stadami. Nie jest bohaterem bez skazy: kłamie ze strachu, niecierpliwi się, czasem wątpi. Ufa jednak Bogu, a Księga Rodzaju mówi, że Pan poczytał mu tę wiarę za sprawiedliwość (Rdz 15, 6).

Kluczowe daty w życiu Abrahama

- **Ur i Charan**: Abram opuszcza Ur chaldejskie razem ze swoim ojcem Terachem, żoną Saraj i bratankiem Lotem.
- **W wieku siedemdziesięciu pięciu lat**: Bóg każe mu wyjść z rodzinnej ziemi do kraju, który mu wskaże, i obiecuje, że uczyni z niego wielki naród.
- **W Kanaanie**: Wznosi ołtarze w Sychem i w Betel, rozstaje się z Lotem i otrzymuje błogosławieństwo Melchizedeka.

- **Przymierze**: Pod gwiazdami Bóg obiecuje mu niezliczone potomstwo i zawiera z nim przymierze.
- **W Mamre**: Przyjmuje trzech tajemniczych gości, którzy zapowiadają narodziny syna, i wstawia się za Sodomą.
- **Izaak**: W wieku stu lat doczekuje się narodzin Izaaka, syna obietnicy.
- **Góra Moria**: Bóg prosi go o złożenie Izaaka w ofierze, a potem powstrzymuje jego rękę.
- **W wieku stu siedemdziesięciu pięciu lat**: Umiera i zostaje pochowany w Hebronie, w grocie Makpela, obok Sary.

Powołanie: wyjdź ze swojej ziemi

Bóg mówi do Abrama, aby opuścił swoją ziemię, swoich krewnych i dom swojego ojca i poszedł do kraju, który On mu ukaże. Obiecuje, że uczyni z niego wielki naród, że będzie mu błogosławił i że w nim będą błogosławione wszystkie ludy ziemi (Rdz 12, 1-3). Abram ma siedemdziesiąt pięć lat. Wyrusza, nie wiedząc, dokąd idzie, jak powie List do Hebrajczyków. To powołanie czyni go wzorem dla wszystkich, którzy porzucają swoje zabezpieczenia, aby pójść za Bogiem.

Gwiazdy i przymierze

Mijają lata, a Abram wciąż nie ma dziecka. Skarży się na to Bogu, który wyprowadza go pod nocne niebo i każe mu policzyć gwiazdy, jeśli potrafi: tak liczne będzie jego potomstwo (Rdz 15, 5). Abram wierzy. Bóg zawiera z nim przymierze, zmienia jego imię i imię jego żony, która staje się Sarą, czyli „księżniczką”. W międzyczasie Abraham ma syna, Izmaela, ze służącą Hagar; tradycja muzułmańska uważa Izmaela za swojego przodka.

Abraham przyjmuje trzech gości pod dębem Mamre.

Gościnność w Mamre

W dzień wielkiego upału Abraham, siedząc u wejścia do namiotu przy dębach Mamre, widzi trzech mężczyzn. Biegnie im na spotkanie, kłania się do ziemi i przygotowuje im posiłek. Goście zapowiadają, że Sara mimo podeszłego wieku urodzi syna; Sara, która słucha za namiotem, zaczyna się śmiać. Tradycja chrześcijańska widziała w tych trzech gościach obraz Trójcy Świętej, który rosyjski malarz Andriej Rublow przedstawił na słynnej ikonie. Abraham długo wstawia się potem za Sodomą, targując się z Bogiem o ocalenie miasta ze względu na kilku sprawiedliwych.

Ofiara Izaaka

Wreszcie rodzi się Izaak, którego imię znaczy „śmieje się”. Potem przychodzi najtrudniejsza próba: Bóg prosi Abrahama, aby złożył syna w ofierze całopalnej na jednej z gór w krainie Moria. Abraham wyrusza, Izaak niesie drewno. Gdy syn z niepokojem pyta o jagnię, ojciec odpowiada mu, że Bóg sam je sobie upatrzy. W ostatniej chwili anioł powstrzymuje jego rękę, a zamiast Izaaka zostaje złożony w ofierze baran. Chrześcijanie widzieli w tej opowieści zapowiedź ofiary Chrystusa, jedynego Syna, który niesie drewno krzyża.

Ojciec wierzących

Święty Paweł czyni z Abrahama wzór wiary: Abraham wbrew wszelkiej nadziei uwierzył i miał nadzieję (Rz 4, 18), a wszyscy, którzy wierzą, są jego dziećmi. W pierwszej modlitwie eucharystycznej Kościół wciąż wspomina ofiarę naszego patriarchy Abrahama. Żydzi, chrześcijanie i muzułmanie powołują się na niego: mówi się o „religiach abrahamowych”. Abraham przypomina, że wiara jest przede wszystkim drogą zaufania.

Aby modlić się razem z nim, odmów modlitwę z Abrahamem albo odpraw nowennę z Abrahamem, od 30 września do 8 października.

Gdzie wspominać Abrahama?

- **Hebron** (Zachodni Brzeg Jordanu): Grób Patriarchów nad grotą Makpela, gdzie tradycja umieszcza groby Abrahama, Sary, Izaaka, Rebeki, Jakuba i Lei.
- **Mamre**: niedaleko Hebronu, tradycyjne miejsce dębu, pod którym Abraham przyjął trzech gości.
- **Jerozolima**: tradycja utożsamia Wzgórze Świątynne z górą Moria, na której miała się dokonać ofiara Izaaka.

MODLITWA

Modlitwa z Abrahamem

O tej modlitwie

Liturgia Kościoła nazywa Abrahama naszym ojcem w wierze. Jego życie jest drogą zaufania: wyruszyć, nie wiedząc dokąd, mieć nadzieję, gdy obietnica się opóźnia, przyjąć przybysza, wszystko oddać Bogu. Poniższa modlitwa nawiązuje do najważniejszych chwil jego życia.

Modlitwa z Abrahamem

Boże Abrahama, Izaaka i Jakuba,
Ty, który wezwałeś Abrahama, by opuścił swoją ziemię,
daj mi odwagę wyruszyć w drogę,
gdy wzywasz mnie do porzucenia moich zabezpieczeń.

Ty, który pokazałeś mu gwiazdy na niebie,
gdy nie miał jeszcze dziecka,
daj mi mieć nadzieję wbrew wszelkiej nadziei,
gdy Twoja obietnica zdaje się opóźniać.

Ty, który odwiedziłeś go pod dębem Mamre,
naucz mnie przyjmować przybysza i podróżnego,
bo może to Ty przychodzisz do mnie.

Powierzam Ci dziś tę intencję: (wypowiedz swoją intencję).
Jak Abraham na górze,
chcę Ci zaufać: Ty sam o wszystko się zatroszczysz.
Przez Jezusa Chrystusa, syna Abrahama, Pana naszego.
Święty Abrahamie, nasz ojcze w wierze, módl się za nami. Amen.

Kiedy modlić się z Abrahamem?

Można modlić się w ten sposób w każdej chwili, a zwłaszcza 9 października, w dniu, w którym Martyrologium Rzymskie wspomina Abrahama, przed wyjazdem, przeprowadzką albo wielką zmianą w życiu, gdy czeka się na dziecko albo na łaskę, która się opóźnia, lub aby nauczyć się gościnności. Aby pójść dalej, odpraw nowennę z Abrahamem i poznaj jego życie na stronie Abraham.

Nowenna z Abrahamem

Ta nowenna prowadzi w dziewięciu etapach przez życie Abrahama opisane w Księdze Rodzaju. Nie jest oficjalnym tekstem liturgicznym. Aby zakończyć ją w wigilię jego wspomnienia, rozpocznij ją 30 września; kończy się 8 października, przed 9 października. Można ją też odmawiać w każdej chwili, zwłaszcza przed wielką zmianą w życiu albo w oczekiwaniu na łaskę.

Jak odprawiać tę nowennę?

Każdego dnia powierz Bogu swoją intencję, przeczytaj rozważanie i, jeśli to możliwe, wskazany fragment Biblii, a potem odmów modlitwę dnia. Proponowany gest pomaga przedłużyć modlitwę w ciągu dnia. Jeśli opuścisz jeden dzień, po prostu kontynuuj od miejsca, w którym jesteś.

Dzień 1: Wyjdź ze swojej ziemi

W wieku siedemdziesięciu pięciu lat Abram zostawia wszystko na słowo Boga (Rdz 12, 1-4).

Modlitwa: Boże Abrahama, powierzam Ci moją intencję na te dziewięć dni. Daj mi odwagę wyruszyć, gdy mnie wzywasz.

Gest dnia: Nazwać zabezpieczenie, z którego trudno mi zrezygnować, i powierzyć je Bogu.

Dzień 2: Ołtarze na drodze

Wszędzie, gdzie się zatrzymuje, Abram wznosi ołtarz i wzywa imienia Pana (Rdz 12, 7-8).

Modlitwa: Panie, niech każdy etap mojego życia będzie miejscem modlitwy.

Gest dnia: Poświęcić czas na modlitwę o nietypowej porze dnia.

Dzień 3: Pozwolić wybrać drugiemu

Aby uniknąć kłótni, Abram pozwala swojemu bratankowi Lotowi wybrać lepszą ziemię (Rdz 13, 8-9).

Modlitwa: Panie, naucz mnie przedkładać pokój nad własny interes.

Gest dnia: Ustąpić w nieistotnym sporze.

Dzień 4: Gwiazdy na niebie

Bóg każe Abramowi spojrzeć w niebo i policzyć gwiazdy: tak liczne będzie jego potomstwo. Abram uwierzył Panu (Rdz 15, 5-6).

Modlitwa: Panie, umacniaj moją wiarę, gdy jeszcze nie widzę tego, co obiecujesz.

Gest dnia: Spojrzeć wieczorem w niebo i podziękować Bogu.

Dzień 5: Przymierze

Bóg zawiera przymierze z Abrahamem i zmienia jego imię na „ojciec mnóstwa" (Rdz 17).

Modlitwa: Panie, dziękuję Ci za przymierze, które zawarłeś ze mną w chrzcie.

Gest dnia: Odnowić przyrzeczenia chrzcielne.

Dzień 6: Goście w Mamre

Abraham wybiega na spotkanie trzech nieznajomych i ofiarowuje im to, co ma najlepszego (Rdz 18, 1-8).

Modlitwa: Panie, daj mi gościnne serce, które rozpoznaje Ciebie w przybyszu.

Gest dnia: Zaprosić kogoś albo oddać przysługę nieznajomemu.

Dzień 7: Wstawiać się za miastem

Abraham prosi za Sodomą, pytając Boga, czy oszczędzi miasto ze względu na pięćdziesięciu sprawiedliwych, a potem nawet ze względu na dziesięciu (Rdz 18, 22-33).

Modlitwa: Panie, powierzam Ci moje miasto, mój kraj i tych, którzy nim rządzą.

Gest dnia: Pomodlić się za swoją gminę i jej mieszkańców.

Dzień 8: Śmiech Izaaka

Sara, która śmiała się z obietnicy, rodzi Izaaka, którego imię znaczy „śmieje się", i mówi, że Bóg dał jej powód do radosnego śmiechu (Rdz 21, 1-7).

Modlitwa: Panie, powierzam Ci małżeństwa, które czekają na dziecko. Przywróć mi radość z Twoich niespodzianek.

Gest dnia: Pomodlić się za rodzinę, która ma nadzieję na dziecko.

Dzień 9: Bóg sam się zatroszczy

Na górze Abraham oddaje Bogu to, co ma najdroższego, a Bóg powstrzymuje jego rękę (Rdz 22, 1-14).

Modlitwa: Panie, składam w Twoje ręce intencję tej nowenny. Ty sam się o nią zatroszczysz. Amen.

Gest dnia: Ofiarować Bogu w modlitwie to, co mam najdroższego.

Modlitwa na zakończenie

Boże Abrahama, Ty, który dotrzymujesz swoich obietnic z pokolenia na pokolenie, przyjmij intencję, którą powierzyłem Ci przez te dziewięć dni. Daj mi wiarę Abrahama, jego ufność i jego gościnne serce. Przez Jezusa Chrystusa, syna Abrahama, Pana naszego. Święty Abrahamie, módl się za nami. Amen.

ŹRÓDŁA

Źródła i autorzy ilustracji

Teksty: Saintspedia (saintspedia.com). Źródła podane w każdej części są źródłami odpowiedniej strony serwisu. Dane biograficzne częściowo z Wikidata (CC0). Czcionka: EB Garamond (licencja SIL Open Font).

Ilustracje

- Okładka: Caravaggio, domena publiczna, via Wikimedia Commons. Źródło · Licencja
- Abraham przyjmuje trzech gości pod dębem Mamre.: Obraz: Andrei Rublev, domena publiczna, via Wikimedia Commons. Źródło · Licencja

✦

Więcej darmowych broszur

Żywoty świętych, modlitwy, nowenny i miejsca pielgrzymek: wszystkie broszury do druku znajdziesz na

saintspedia.com